Dünyada bu kadın kadar güzel atlayan yoktur..
Ne biliyorsun ?..
Nasıl bilmem yahu.. Tam yirmi kere beni atlattı..

DÜNYA KARİKATÜRLERİ

Kadın — Bir saattir peşimden geliyorsunuz, maksadınızı bir türlü anlıyamadım..

Erkek — Mantonuzun arkasında bir yırtık var da onu söylemek istiyordum..

İtfaiye — Yangını biraz daha yakına alsınlar.. Hortum yetişmiyor..

— Şu köpeği zehirlemek lâzım.. Şekerciden aldığım pastayı önüne atıver..

SİNEMA KAPISINDA

— Kocacığım, bu filim herhalde fevkalâde güzel olacak!..

— Evet, evet.. Harikulâde..

— Ah kocacığım, hatırlarsın ya.. Gençliğimizde otelin bu odasında ne güzel günler geçirmiştik..

— Hatırlamaz olur muyum.. Fıstık gibi bir de oda hizmetçimiz vardı..

Sene 3 : Cilt 6 No. 133 FİYATI 10 KURUŞ. Perşembe 20 Mayıs 1943

SAHİBİ :
A. CEMAL ERKSAN
İdarehane:
İstanbul Ankara Caddesi No. : 71
2 nci kat Hususi Daire
Telefon : 21649
Telgraf adresi : İstanbul Şaka
Posta kutusu : 364

Şaka

ABONE ŞARTLARI
Türkiye için
Seneliği 500, Altı aylığı 250,
Üç aylığı 130 kuruştur.
Yabancı memleketlere Seneliği
600, Altı aylığı 300 kuruştur.

✻ HER HAFTA PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR EDEBİ MİZAH GAZETESİ ✻

VESAİTSİZLİK YÜZÜNDEN SEBZELER DENİZE DÖKÜLÜYOR..

230

(Gazeteler)

— Hayrola, bu mevsimde yüzme yarışı mı yapıyorlar..
— Hayır, sebze toplama yarışı...

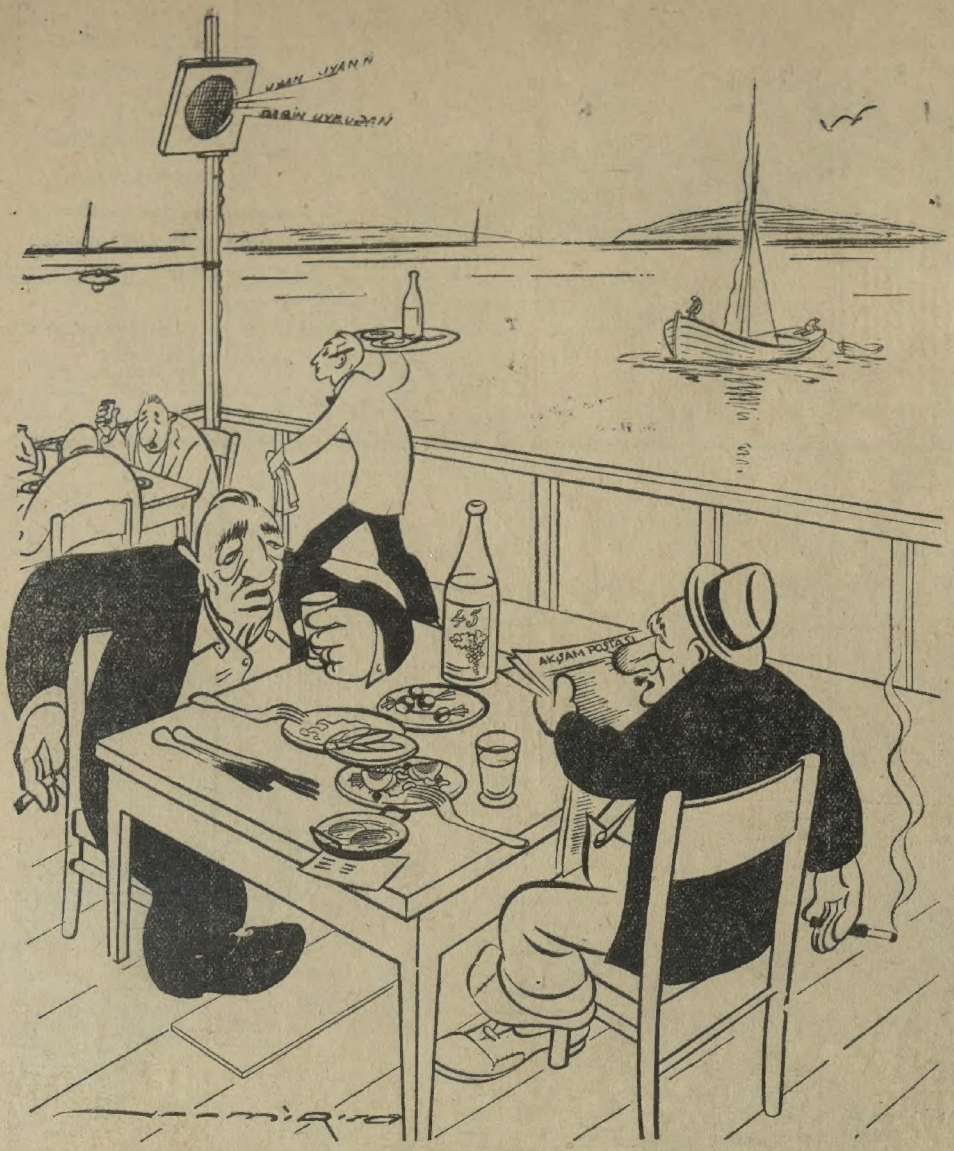

— Harp olmasına rağmen Avrupada mahsul iyi vaziyette imiş..
— Tabiî.. Kaç aydır atılan bombalarla toprağın anası belleniyor...

HAFTANIN ŞAKASI

YÜZ GRAM KAHVE

KAHVE dağıtma işindeki her türlü hazırlıklar bitti ve kahve dağıtılmasına başlandı. Eğer Felek Burhan bu hâdiseden bahsedecek olsa idi muhakkak bir Nasrettin Hoca fıkrası bulup buluşturur ve kahve ile alâkalı olsun olmasın yazısına sokuştururdu. Eğer bu hâdiseye temas eden merhum Turhan Tan olsa idi, herhalde kahvenin iptida nerede keşfolunduğundan, memlekete ne zaman girdiğinden tutturarak şimdiye kadar memlekette kahveye ait neler yazılmışsa hepsini hiç «çaktırmadan» yazısına naklederdi. Eğer bu meseleden bahseden Ahmet Rasim olsa idi....

Eğer bu eğerlere gem vurmıyacak olursak yarışın sonu gelmiyecek. Halbuki maksadım yüz gram kahvenin kendisinden bahsetmek. Ve bu hususta neler söylenemez Yarabbi !.. O söylenemiyecek şeyleri sıralamaktansa bir hâdiseyi nakledeyim:

Meşhur kahve tiryakilerinden romancı Suat Derviş yine meşhur antikacı muharrirlerden İbrahim Hoyi'nin dükkânına girdi. Tesadüfen ben de orada idim. Hoyi bacak kadar boyundan umulmıyacak bir irtifaa sıçrıyarak :

— Buyurun hanımefendi, dedi, emriniz ?.

— Nadide bir enfiye kutusu istiyorum ..

— Aman hanımefendi, biz sizi kahve tiryakisi biliriz, işi enfiyeye mi döktünüz ?..

— Ben dökmedim, kendi döküldü. Yüz gram kahveyi alıp bir ay kutumda kokuyacağım !..

BÜTÇE MÜZAKERELERİ

ŞEHİR Meclisi en buhranlı, mücadeleli, kavgalı, gürültülü günlerini yaşıyor : Bütçe müzakereleri... Korkmayın, bütçe kelimesi üzerinde herhangi bir cambazlık yapmıyacağım. Onu diğer meslektaşlara bırakıyorum.

Burada da, kulağı delik bir arkadaşın rivayetine istinaden bir başka hâdiseyi nakil ile kalacağım.

Celse arasında anadan doğma hatip olan Meliha Avni Sözen meclis arkadaşı Safiye Erol'a sordu :

— Kuzum, siz bütçe müzakerelerine iştirak etmiyor musunuz ?..

Safiye Erol bezgin bir tavırla omuz silkti :

— Aman kardeş.. Evde her gün o işle meşgulüz..

— ?!.

TESADÜFLERİN ŞAKASI

«ASVİRİEFKÂR» da bir havadis vardı : Şair Necip Fazıl Kısakürek «Büyük Doğu» isminde haftalık bir fikir, san'at, edebiyat, felsefe, iktisat, şiir, musiki ilâh... mecmuası çıkarıyor.. Burada, bu kadar kalabalık münderecatı Necip Fazıl'ın bir mecmuaya nasıl sığdıracağını münakaşa etmiyoruz. Biliyoruz ki değerli şair daima «rehi nârefte» ye gider. Mecmuanın adı neye küçük değil de büyük diye ise hiç soruiamaz, zira hep biliriz ki Necip Fazıl'dan ancak büyük büyük lâflar çıkar. Binanenaleyh bu iri nevzada biz de candan ve gönülden uzun ömürler temenni ederiz.

Ancak, o gazetede, bu haberin hemen altında, tesadüfün zalim bir şakasına rasladık. Bir serlevha. Farkında olmadan yapılan o gaf için «Tasvir» namına şairden özür dileriz. Serlevhayı mı soruyorsunuz . Şu işte . Bir Ceset Bulundu ..».

YANLIŞ SERLEVHALAR

BAHİS yazı başlıklarına dökülmüşken kaydedeyim. Bunların içinde cidden garip ve hattâ acip olanları bile var. Meselâ bir gazetede herhalde «faydalı yağmurlar başladı» mânasına gelmesi icap eden «feryatlı yağmurlar başladı» başlığını gördük. Yoksa muharrir yağmurlar başlayınca sokakların ve meydanların göllere, nehirlere dönmesi yüzünden halkın feryadına mı işaret etmek istiyordu .

Hele bir gazetede «Bir Tütüncü Dükkânı Yandı» serlevhasını görünce şaşakaldım. Yanan tütüncü dükkânı olduğuna göre daha güzel ve mânalı bir başlık bulunabilirdi sanıyorum. Meselâ : «Bir tütüncü dükkânı duman oldu !» gibi..

HÜSEYİN RAHMİ GÜNÜ

ÜSKÜDAR Halkevi Hüseyin Rahmi için bir gün tertipledi. Her ne kadar gün saat 15,30 da başladıysa da bunu yarım veya çeyrek gündür diye ilân etmek tabii nezakete aykırı idi.

Üstat profesör İsmail Hakkı Baltacıoğlunun söylevi ve Hüseyin Rahminin «Mürebbiye» romanından sahneye nakledererek oynattığı parçalar çok alkışlandı. Bütün bunların değeri Baltacıoğlunun boyile mütenasipti. İsmail Hakkı yakışıklı bir terbiyeci olduğundan sahneye tatbik etmek üzere Hüseyin Rahminin güzel «Mürebbiye» sini seçmişti.

Ancak, toplantıda bulunanlarla beraber ben de Üsküdar Halkevinin yanıldığı bir noktayı yakaladım : O güne Hüseyin Rahmi günü değil, Baltacıoğlu günü demek gerekti !..

Şakacı

BİR HAVAGAZI TAHSİLDARINA DAYAK ATILDI

(Gazeteler)

— Ne istiyorsun ?.
— Gaz, bayım gaz..
— Çekil şuradan be.. Şimdi patlıyacağım..

SEVGİLİ...

Bir Perdelik Fantezi

(Şişlide sevimli Neclâ Sevil'in gayet zengin ve zevkle döşenmiş kabul salonu. Neclâ Sevil divana uzanmış, bir koltuğa gömülen arkadaşı Ayten Gönül ile havadan sudan konuşmaktadırlar. Birdenbire Ayten diri vücudünü sarsan bir hareketle koltuktan fırlar.)

AYTEN — Bilsen Neclâ... Ah, bir görsen !. O kadar biçimli, o kadar zevkime uygun o kadar nefis ki... Evvelâ bu tesadüfü hiç beklemiyordum. Bir gün hiç ummadığım halde İstiklâl caddesinden geçerken gördüm. Ne zaman o saatte oradan geçsem ayni yerde rastlıyorum. Uzun uzun bakıyorum...

NECLÂ — Ya...

AYTEN — Doğrusu o kadar gözümü alıyor, beni kendine o kadar çekiyor ki duyduğum bu şiddetli alâkaya pekâlâ aşk bile denebilir...

NECLÂ — Aa... Kızın hiç pervası da yok !..

AYTEN — Neden olsun ?. Sen de görsen onu siyah kadifelerin içinde..

NECLÂ — (Hayretle) Elbisesi kadife mi ?.

AYTEN — Öyle ya.. Elbisesi diyebiliriz.. En ziyade duruşu hoşuma gidiyor. Kimbilir kolumda görenler nasıl haset edecek..

NECLÂ — (Müstehzi) Bari git de bir randevu iste..

AYTEN — (Ciddî) Galiba bu gidişle temelli sahip olacağım...

NECLÂ — Demek niyetin bu kadar ciddî...

AYTEN — Elbette...

NECLÂ — İlâhi Ayten, ben görmeyeli ne işler becermişsin meğer..

AYTEN — Neden ?..

NECLÂ — Öyle ya.. Anlattığına göre adamla âdeta flört ediyorsun..

AYTEN — Hangi adam canım ?.

AYTEN — Evet, çok alımlı, kâfir...

NECLÂ — Âdeta tutkunsun...

AYTEN — Öyle gibi...

NECLÂ — Peki, başka tutkunları da yok mu ?. Bu zamanda öyle yakışıklı parçayı sana bırakırlar mı sanıyorsun ?..

AYTEN — Var zahir... Her geçen kadın bir kere başını çevirir bakar.. İnsanın koluna bir sarılsa bir daha hiç...

NECLÂ — Ayol, o kadar hararetle methetme.. İmrendiriyorsun beni...

AYTEN — Hani imrenilmiyecek gibi de değil...

NECLÂ — Sakın âşık olmıyasın ?.

KORKU

Bir konser vermişlerdi.

Vahdet Nuri, konserden sonra heyecanla Cemal Reşide :

— Ah üstat, dedi, bilseniz ne kadar korkuyordum. Kendi eserlerinden de birer parça okuyan Vahdet Nurinin bu sözüne Cemal Reşit içini çekerek mukabele etti :

— Ya ben, ya ben, çektiğim korkuyu bir de bana sorun !..

RASTLAMAMIŞ

Salih Zeki Aktay, maruf tâbirile, her hususta otlakçılardandır. Bir gün, Babıâlide, ahbaplarından bir mecmua sahibine rasladı. Ahbabı sordu :

— Nasıl, bizim mecmuayı görüyor musun ?..

Salih Zeki, masumiyetle :

— Yoo !.. dedi, ne zamandır sana raslamadım ki !...

NECLÂ — Demindenberi ballandırdığın delikanlı kimse - işte...

AYTEN — (Kahkaha ile) Ayol ben sana flörtümü değil kuyumcunun vitrininde gördüğüm pırlanta bileziği anlatıyordum !..

Geveze

— Zavallı kız, birdenbire düştü..
— Tabiî.. Herkes ona «şekerim» diyordu..

— Tırtıllar yüzünden Ada çamları ne hale gelmiş, biliyor musun ?..

— Evet.. Eski çamlar bardak olmuş...

Arada sırada çocuklaşmıyan kadın tahammül edilmez bir felâkettir.

●

Sevilen kadın daima bir çocuk farzedilir.

●

Aşk evvelâ içten içe bir kaynaşma, sonra bir kasırga, ondan sonra süt limandır.

●

Gülmek öğrenilmesi en güç bir san'attir.

●

Paradan korkanlar, parayı çok sevenlerdir.

●

Şaka, bazan bir okşama, bazan bir ders, bazan da bir şamar gibi görülür. Bakanın gözündeki gözlüğe göre..

●

Hercai gönüller, oda oda kiraya verilen apartımanlara benzer.

●

Kadın lüks olunca kapışılır.

●

Aşkta başlanan işi daima başkası bitirir.

●

Aşkta skandal, saklamayı bilmemekten değil, saklamaya çalışmaktan doğar.

●

Cevap vermemek bazan en keskin cevaptır.

●

Aşk geliyorum demez, gidiyorum der.

●

Dostların sözü hikâye, kendi sözümüz hakikat, karımızın sözü kanundur.

●

Hürmet saf bir maden değildir, ekseriya içinde korku bulunur.

●

Yalnızlık kötü bir arkadaştan iyidir.

●

Soğukkanlılığı hiçbir zaman kaybetmiyen kimse soğukkanlı olmıya lâyık değildir.

YAKINDA İSTANBUL RADYOSU UZUN DALGA ÜZERİNDEN NEŞRİYATA BAŞLIYACAK..

(Gazeteler)

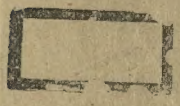

— Nişanlımla artık hep İstanbul radyosunu dinliyeceğiz..
— Neden
— Dalgası daha uzun da ondan !..

Yaza Doğru...

Bir dostum söyle dedi ; Titrer insanın içi
Çorapsız güzelleri yaz dışarı salınca !..
Dedim : Bu manzaraya doyum olmuyor gerçi,
Fakat rahatım kaçtı etekler kısalınca !..

★

Çünkü : Meydana çıktı biçimsiz bacaklar da,
Pek âlıcı gözile seyredemem tombulu !..
Bir çift tulum geziyor bakarsın, sokaklarda ;
Tanrım şişmanlatmasın bu kadar hiçbir kulu !..

★

Bazısı pek sıskadır kuru bir değnek gibi,
Gövdesi ağır gelip, sanırsın kırılacak !..
Değil nefis bir tablo ; ancak doldurur kalbi
Hasta merhametile böyle cılız bir bacak !..

★

Bazıları da benzer bir kara tüylü posta,
Sen vurursun jileti, o yine dimdik çıkar !..
Dedim beni pek huysuz, zorlukçu bulan dosta :
Düzgün, kar gibisine kimin ne dediği var ?...

★

Yazan :

Necdet Rüştü

Gariptir : Plâjlarda kayıtsız kalıyoruz
Mayolu kadınlarla çalkanırken denizler.
Fakat yolda, caddede seyrine dalıyoruz,
Biraz görünmüş olsa kısa etekten dizler.

★

Neden kanıksıyoruz plâjlarda acaba ;
Fakat bakmıyoruz yolda ; buna sebep ne ?..
Merak ediyorsanız, ben hazırım cevaba :
Dikkatimizi çeker çünkü az olan nesne.

★

Bazı ayak da vardır ; takatim yok bakmağa,
Yazması bile müşkül ; nasır dolu beş parmak !...
Bütün ayıbından sonra, bu çorapsız ayağa
Bir dekolte iskarpin : Kel başa şimşir tarak !..

★

Kim zayıf, kim şişmandır ; olmaz denizde belli ;
Fakat dolaşmalıdır kızlar yolda hesapla :
Bacağı çarpık olan uzun etek giymeli,
Derisi post olan da gezmelidir çorapla !..

Necdet Rüştü

— Yaş sebze fiyatlarile mücadeleye girişilecekmiş..
— Aman çok isabet olur, şimdiye kadar hep yaşa basıyorduk..

Okuyucu Mektupları

Yazan: Cemil Cahit Cem

Okuyucularından mektup almak, hemen her yazıcının başına gelmiş bir iştir. Yazının çeşidine ve uyandırdığı alâkaya göre bu mektuplar, az veya çok olur. Hattâ rivayet ederler ki bazı muharrirler, çalıştıkları gazetelere kendi namlarile mektuplar gönderir, gazete sahipleri yanında kıymetlerini arttırmıya uğraşırlarmış..

Doğrusu, çok mektup almıyorum. Senede üç beş tane, işte o kadar. Bu mektuplar arasında sahiden pek garipleri de bulunuyor.

Bir kere bir okuyucu, şöyle yazıyordu :

«Azizim, siz muharrirsiniz.. «Elbette elinize bir sürü ta«nışma fırsatı geçiyor.. Fakat «yazırlarınıza bakınca bu fır«satlardan hiçbirinden lâyıkile «istifade edemediğinizi görü«yorum.. Mademki bu kadar «beceriksizsiniz.. Ne diye ah«baplarınızı başkalarına ciro «etmiyorsunuz ? Aşağıya ad«resimi yazıyorum. Aklınızda «bulunsun...»

Başka bir okuyucu da, Allah razı olsun, Merzifonda habire benim hikâyeleri okurmuş.. Fakat gitgide bana içerlemiş mi, acımış mı nedir? Bir mektup yazdıydı. Hulâsaten diyor ki :

«İki gözüm.. Ben senin ka«dar beceriksiz, anlayışsız er«kek görmedim. Neydi o ge«çende yazdığın (Anlaşılmaz «İs) hikâyesi ?

Erkek okuyucularım, hakkımda pek öğünülemiyecek şeyler düşünüyorlar amma, cinsi lâtif arasında itibarımız bu derece düşük değil...

Bundan dört ay kadar evveldi. Şöyle bir mektup almıştım :

«Hikâyelerinizi o kadar be«ğeniyorum ki, tarif edemem. «Benim de yazıya çok mera«kım vardır. Bana, iyi yazı «yazabilmek çare ve vasıtala«rını göstermenizi çok ister«dim. Boş bir vaktinizde benimle meşgul olamaz mısı«nız ?..»

Önce garipsedim : «Lâf ! diye düşündüm. Birisi benimle alay ediyor herhalde...» ve aldırmadım.

İki gün sonra gelen başka bir mektupta, bir başka güzel okuyucum şöyle diyordu :

«Yazılarınızı okudukça sizi «daha iyi tahayyül edebiliyo«rum. Çok hassas bir insansı«nız.. Hayatımda bütün eme«lim böyle bir erkek tanıyabil«mektir. Sizi bir kere görme«yi çok isterdim...»

Bu mektubu, bir kere okudum. Bir daha okudum. Bir daha... Beş on kere okudum. Düpedüz ilânı aşktı bu.. Zaten beni bir kere görmek istediğini söyledikten sonra Eminönünde bir randevu da vermiş.. Buluşma günü yaklaştıkça merakım kabarıyordu. Acaba nasıl bir şeydi ?. Yazısına bakılırsa herhalde zarif, çıtı pıtı, hulyalı bakışlı bir bayancık olacak.. Randevu saatine beş dakika kala Eminönündeydim.. Etrafımı gizliden gizliye gözden geçiriyorum. Öyle, zarif, çıpı pıtı bir bayan yok.. Tam, ümidimi kesmeğe başlıyordum, ki birden, bir el omuzuma dokundu :

— Merhaba Cemil Bey !

Başımı çevirdim. Kelimeler boğazımda düğümlendi :

— Me. Me.. Merhaba !.

— Artık şu paltonun son taksitini ver de bu iş bitsin kardeşim. Bir senedir peşinde geziyorum. Atlıya atlıya bacaklarımda derman kalmadı.. Şimdi herhalde yanında para vardır. Yazdığım randevu mektubuna kanıp geldiğine göre...

Meğerse o mektubu da aylardır atlattığım terzi yazmamış mı ?. Beni görmek için başka çare bulamadığını söylüyordu. Paraları söküldük ve küskün küskün evin yolunu tuttuk..

İki üç gün sonra muharrirliğe merakı olan öteki bayandan daha hararetli bir mektup geldi. Benden muhakkak ders almak istiyordu. Fakat terzinin mektubu öyle ağzımı yakmıştı, ki bu mektuba da cevap vermedim.

Sen misin cevap vermiyen? Artık mektuplar biribirini takip ediyor, postacı, matbaaya hemen her gün bir tane bırakıyordu. Son mektuplarda muharrirlik meraklısı okuyucum, bana randevu da vermeğe başlamıştı. Bir gün, kafam kızdı :

— Dur şunun randevusuna gideyim de beni rahatsız ettiği için adamakıllı bir papara vereyim ! dedim.

Bir mektup yazarak randevuya geleceğimi bildirdim. O gün, randevu yerine gideli henüz bir dakika olmamıştı, ki çıkageldi..

— Bonjur Cemil Bey !.

Vay... Vay, vay, vay !.. Melek gibi bir şeydi.. Ne paparası ?. Hangi papara ?. Kol kola girdik, yürüdük...

235

— İşitfin mi Salamon.. Bulgaristanda tabancalı bir Yahudi yakalanmış..
— İnanma.. Hiç tabanca taşıyan Yahudi yördun mu ?.

— İçki sarfiyatı günden güne çoğalıyormuş..
— Evet zabıta vak'alarının çoğalmasından belli...

Muharrirlik dersi nasıl verilir? Oturup pastahanede konuşulmaz ya !.. Gezmek, görmek, tabiat içinde bulunmak lâzım..

O sene bütün yaz, Kavaklar senin, Adalar benim, gezdik. Amma, dersi kim kime verdi bilmem ?

Bildiğim bir şey varsa Lâmia'ya adamakıllı vurulmuştum.. O da bana yabancı değildi doğrusu...

Fakat, benim evden böyle vakitli vakitsiz çıkmam, karımın gözüne çarpmış olacak ki:

— Nereye ?. diye sormıya başlamıştı.

— Derse !.

— Ne dersi ?.

— Edebiyat dersi veriyorum birisine..

— Hah.. Öyleyse.. Mavi çantayı isterim...

— Yok canım bu ders senin bildiğin ücretli derslerden değil.. Angarya...

— Zaten senin hayırlı bir işe girdiğin olur mu ?

Lâmia edebiyat derslerinden istifade ediyor olmalıydı. Hemen her gün buluşuyorduk. Bu sıralarda matbaaya bir mektup daha geldi.

«Gazeteciliğe çok hevesim «var.. Ne çare ki bu işin bir «mektebi yok.. Yazılarınızı o«kuya okuya sizi âdeta tanı«dım. Boş vakitlerinizde be«nimle meşgul olabilir, beni «yetiştirebilir misiniz ?. Hem «sonra genç bir kızım, hattâ ta«nıdıklarımın söylediklerine «göre güzel bir kızın bu mes«lekte muvaffak olup olamı«yacağını da bilmiyorum doğ«rusu... Filân, falan...

Eh, bal tutan parmağını yalar. Hem artık Lâmia bıkkınlı vermeğe başlamıştı.. Hemen kaleme sarıldım, mükemmel bir mektup dönattım..

İki gün sonra gelen cevapta bir randevu vardı. O gün, iki dirhem, bir çekirdek süslendik. Ver, elini randevuya...

Beklerken, kendi kendime düşünüyordum : «. Bakalım, bu nasıl ?. Esmer mi, sarışın mı, kumral mı ?.»

Uzun boylu düşünmeğe vakit kalmıadı. Ensemden doğru bir ses çınladı :

— Vayyy.. Sahiden de geldin demek ha ?. Seni gidi kılkuyruk, acemi zampara seni... Yürü eve mendebur.. Yürü eve de sana edebiyat dersi nasıl olur; göst eririm ben...

Kim olsa beğenirsiniz ?

Karım... Yazdığım, mektubu da gözüme sokarcasına elinde sallıyordu..

Cemil Cahit CEM

Şaka'nın okuyucularına

EĞLENCELİ BİR SÜRPRİZİ..

Okuyucularımıza pek eğlenceli olacağını tahmin ettiğimiz bir sürpriz hazırladık. «Tarihten Çizgiler» in kıymetli ressamı arkadaşımız Salih Erimez sizi 40 - 50 sene evvelki dekor ve elbiseler içinde yaşatacaktır. Bunun için bize beğendiğiniz bir fotoğrafınızı göndermek kâfi gelecektir. Salih Erimez bu resmi 40 - 50 yıl evvelki hayat içinde canlandıracak bu eser size hem Şakanın, hem de ressamın imzalı bir hatırası olacaktır. Bu resim hazırlandıktan sonra bildireceğiniz adrese gönderilecek arzu edenlerinki Şaka sahifelerinde neşrolunacaktır. Renkli olarak hazırlanacak olan bu eserin hazırlanarak size gönderilmesi için fotoğrafla beraber 250 kuruş göndermeniz lâzımdır. Buna mukabil bu levha salonunuzun en güzel köşesini süsliyecek bir san'at eseri olacaktır. Tam bir netice alabilmek için bize mesleğiniz hakkında biraz tafsilât vermeniz lâzımdır.

Köyden İndim Şehire

? ? ? ? ? ?

ŞAKANIN YENİ ROMANI

Bayramlık Surat

HİKÂYE

Eksik olmasın, ressam arkadaşım Bedri Renkler bendeki san'at aşkının farkındadır. Binaenaleyh boya parasına karımın resmini yapmağa talip olunca hemen kabul ettim. Bizim bayan da yadırgamadı doğrusu. Haydi haydi, öyle fesat fesat gülmeyin; karım (lâf aramızda), kırk beşi çoktan aşmış, Bedri ise düpedüz çopurun biridir. Amma, ne de olsa eski ve sevgili bir arkadaş...

Bedri:

— Efendim, diyordu, Bayan Selma'nın fevkalâde plâstik yani mekânda yer işgal eden, girintili çıkıntılı bir çehresi var. Derinlikler, hacimler, plânlar onun yüzünde âdeta el ile tutulur bir canlılıkta. Senin anlıyacağın mânalı.. Böyle çehrelere raslamak, benim gibi bir portre ressamı için hakikaten şans meselesidir...

Doğrusunu ararsanız, Bedrinin verdiği ince ve ressamca izahları anlıyacak kadar bu işte bilgim yok. Fakat aşağı yukarı bedava denecek bir fiyata da karımın koskoca bir yağlı boya resmine sahip olmak hoşuma gitti.

Resim yapıldı bitti. Ben de seyrine gittim. Hayret !.. Resimdeki kadın hem karım, hem değil !.. Ressam arkadaşımın kübik temayülleri olduğunu bildiğimden daha evvel kendisine harfi harfine talimat vermiştim...

— Oğlum, demiştim, biz bu resmi misafir odasına asacağız.. Gözünü dört aç.. Bunun ne demek olduğunu belki birdenbire kestiremezsin. Yalnız şu kadarını hatırında tut ki, Selma, ele güne karşı kendini maskara edecek bir resmi değil salona asmak, kapıdan bile sokmaz. Gözünü seveyim, fotoğraf kadar modeline bağlı kal... Göreyim seni, tıpkı tıpkısına karıma benzer bir resim yap !..

Sanki bu tenbihleri veren ben değilmişim... Aradan günler geçti, tablo hazırlandı. Bedri :

— Nasıl, diyordu, enfes, değil mi ?.. Fotoğraf bile bu kadar benzer ancak.. Şu saçlara, alına, gözlere, buruna, ağıza, çeneye, boyuna bak...

Saçlara, alına, gözlere, buruna, çeneye, ağıza, boyuna bakıyordum. Evet !. Şüphe yok: O saç karımın, alın, gözler, burun, ağız, çene, boyun, hulâsa resimde her şey karımın... Fakat resim başkası !...

Eski dostumu kırmadan, incitmeden bunu nasıl anlatayım ?..

— Vallahi Bedriciğim, haklısın...

Diye kekeledim. Hassas san'atkâr derhal alındı :

— Ne demek yani ?.. Dilinin altında bir şey varsa açıkça söyle !. Beğenmedin mi yani resmi ?..

— Beğenmemek haddim mi canım...

— Ey.. Ne diyorsun ya... Gören ressam arkadaşların hepsi bayıldı.. Sergide teşhir etmemi istiyorlar.. Sen ise gelmiş mırın kırın ediyorsun !...

— Estağfurullah kardeşim, yok, ne münasebet canım, yalnız şey diyecektim...

— Ne diyecektin ?.

— Yani, heyeti umumiye biraz başka değil mi ?. Öyle bulmuyor musun sen !.. Evet, hakkın var, şüphesiz ve muhakkak ki her parça karımın yüzünde aynen mevcut, fakat bir şey noksan gibi geliyor bana...

Bedri kırgın bir tavırla resmi süzüyordu. Tam bu sırada kapı açıldı; yolda bir şey almak için gecikmiş olan karım girdi. Bedri elile işaret ederek :

— Durun orada rica ederim; dedi, sonra bana döndü : Bak birader, resimle Bayan Selma arasında bir fark var mı ?..

Sonra karıma :

— Kocanız resmin size benzemediği iddiasında...

Dedi.

Karım bu sözü duyunca, kaşının birini kaldırdı, gözlerini süzdü, ağzını büzdü, burun kanatları pis bir şey kok-

Bayan — Bu hizmetçinin de hiçbir iş yaptığı yok..
Çocuk — Halbuki geçen gün babam «bu kızda çok iş var» diyordu..

lar gibi titredi. Dudakları hakarete, istihfafa, merhamete, hulâsa her şeye ve hattâ tiksintiye benzer bir gülüşle çarpılarak :

— Sen, dedi, zaten resimden ne anlarsın ki !..

Birdenbire yerimden fırladım, Bedrinin koluna yapıştım; sevinçle :

— Gördün mü ?. diye bağırdım, şu yüze, yüzün şu ifadesine bir bak !.. Gördün mü şimdi resimde noksan olan ne imiş ?.. Senin boyadığın bayramlık yüzü ayol, karım, asıl karım işte budur !..

Hikâyeci

KORKMAYIN

Bayan, resmî dairelerde çalışan kadınlar hakkındaki tamime rağmen fazla süslü olarak işine gelirdi. Çalıştığı büroda az çok hafifliğile tanınmıştı. Bir gün, daktilosunun başında otururken, kendisini ziyarete bir erkek geldi. Kapı arasında tam yarım saat konuştular. Makinesinin başında bir tomar kâğıt birikmişti. Bayan geri döndüğü zaman şef, kâğıtları işaretle azarladı :

— Neredesiniz canım, ne yapıyordunuz ?..

Bayan boş bulundu :

— Korkmayın canım, o adam hem evli, hem kılıbıktır!..

VAZİFE KURBANI

Mekteplerde imtihan notları verilmek üzeredir. Aktör Burhanettin Tepsi'nin oğlu, okumakta olduğu mektepten, bir akşam, gayet ciddî bir yüzle döndü. Babasının gençlik zamanındakine rahmet okutacak bir melodram aktörü edasile :

—Baba! diye gürledi, oğlun şu anda bir vazife kurbanıdır!.

— ?..

— Muallimin verdiği vazifeyi yapamadığımdan sıfır aldım !.

237

ADRES

Güzel bir kadındı, bir otomobil kazasına uğradı. Hafifçe sersemlemişti. Polis sordu:

— Size çarpan otomobil hakkında tahkikat yapacağız, lütfen adresinizi verin ?.

Kadın kendini toplamağa çalıştı :

— Adresim mi ?. Beyoğlu postrestant 1895 !.

•

CESARET

Kötü şairdi. Sordular :

— Neden nesir yazmıyorsun da şiir yazıyorsun ?.

— Ne yapayım, Halide Edibi, Yakup Kadriyi okudukça cesaretim kırılıyor..

— Öyle ise, dediler, bir kere de Hâmidi, Haşimi filân oku !..

•

İŞ ADAMI

Halil Lütfi, odasında bir arkadaşile otururken kapı açıldı, koltuğu çantalı bir adam girdi :

— Sigorta şirketinden geliyorum !..

Halil Lütfi :

— Canım, dedi, şimdi sırası mı, iki gün sonra uğrayıverin!.

Halil Lütfiyi iyi tanıyan arkadaşı, onun boş yere taksit ödemiyeceğini biliyordu. Sordu :

— Yoksa hayatını mı sigorta ettirdin ?.

— Evet !..

— Amma iş adamısın yahu !. Ölümün bile bedavasına tahammülün yok !.

•

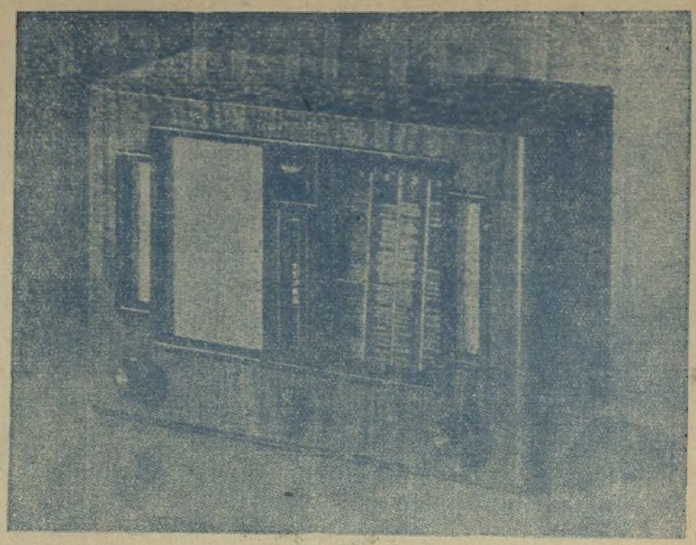

TEFAG RADYOLARI

İzmir acentalığı : ENVER GÖLDELİ

Yemiş çarşısı No. 47 İZMİR.

TEMEL FRANSIZCA

Yazan : **Abbas Temizer**

Fransız dilini çabuk, tam ve mükemmel öğretici bir kitap. Fransızcayı öğrenmek isteyenlerin hemen almaları lâzım ve elzem bir kitap. Yeni çıktı.

Fiatı : 200 kuruş.

Satış yeri : İst. Sirkeci Hüdavendigâr cad. No. 41 Ahmet Sait Matbaası.

En Güzel Karikatürler, Hikâyeler, Fıkralar Albümü

Yüze yakın karikatür, birbirinden güzel hikâye ve fıkralarla dolu olan bu güzel kitap çıktı. ŞAKA neşriyatından olan bu kitabı okuyucularımıza hararetle tavsiye ederiz. Bütün kitapçılarda ve bayilerde bulunur. Fiatı 50 kuruştur.

ADEMİ İKTİDAR VE BELGEVŞEKLİĞİNE KARŞI

FORTOBİN

S. ve İ. MUAVENET VEKÂLETİNİN RUHSATINI HAİZDİR

HER ECZANEDE BULUNUR POSTA KUTUSU 228

REÇETE İLE SATILIR

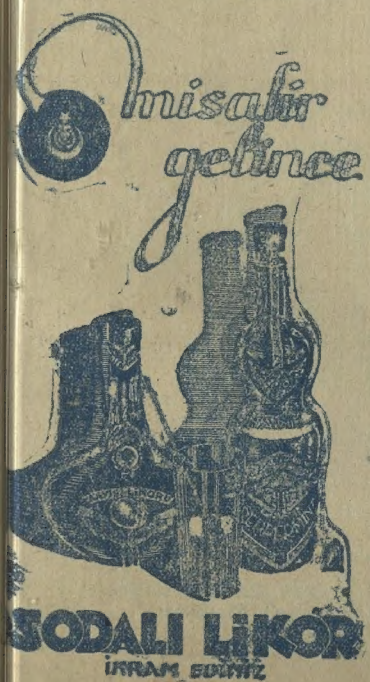

DEVA

KAŞELERİ

BAŞ, DIŞ, NEZLE, GRİP, ROMATİZMA

"Zevcim Gözlerine İnanamıyor!"

Ve on yaş daha genç göründüğümü söyliyor

Zevcim "bu cidden bir harikadır„ diyor. Ancak iki ay kadar evvel alnımda ve gözlerimle ağzımın etrafında çizgiler ve buruşukluklarım vardı. Hakikaten "Yaşlı„ görünüyordum. Bugün ise, bütün bu çizgilerim kayboldu ve arkadaşlarım bir genç kızın cildi gibi parlak, nermin ve yumuşak olan cildime takdir nazarile bakıyorlar. Her akşam yatmazdan evvel cild gıdası olan pembe renkteki Tokalon kremini kullanıyorum. Terkibinde Viyana Üniversitesi profesörlerinden biri tarafından keşfedilen, gençliğin kıymetli ve cazip cevheri olan "Biocel„ vardır. Gündüzleri de cildi beyazlatıp yumuşatan, siyah noktaları gideren ve açık mesameleri sıkılaştıran beyaz renkteki Tokalon kremini kullanıyorum.

Bakınız nasıl muvaffak oldum?

Tarihten Çizgiler

ATLI TRAMVAYLAR DEVRİNDE

— Erkeklerle kadınlar arasındaki perdeyi geçen gün bir külhanbeyi koparmış..
— Desene, artık perde yerine tahta bölme yaptırmalı..
— Bu kâfi değil... Kadınlarımızın bu nesneler derununda seyahatlerini menetmeliyiz...

NEVROZİN

Baş, Diş, Nezle, Grip, Romatizma

Nevralji, Kırıklık ve Bütün Ağrıları derhal keser.

İcabında günde 3 kaşe alınabilir. Her yerde pullu kutuları ısrarla isteyiniz.

Umumi Neşriyat Müdürü : Emin Uzman.

239

Basıldığı yer: Ahmet Sait Matbaası